

Mál nr. 365/2018**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bætur úr ábyrgðartryggingu vegna umferðaróhapps****Gögn.**

Málskot móttakið 8.11.2018 ásamt fylgiskjöllum, þ.á.m. myndbandi.

Bréf V dags. 28.11.2018.

Svar M við athugasemdum V, dags. 18.1.2019.

Málsatvik.

M lýsir því að hinn 18. október 2018 hafi hann verið á akstri á Grindavíkurvegi og ekið þar í holu eða skemmd sem hafi valdið tjóni á felgum, dekkjum og loftpúðum bifreiðar hans, en meðfylgjandi málskoti er staðfesting á skemmdunum frá Bílageiranum ehf. Fyrir hönd M er atvikum lýst á þann hátt að þrengingar hafi verið myndaðar með keilum á veginum sem hafi leitt til þess að óhjákvæmilegt hafi verið að aka annað hvort í rifflum við vegarkant eða út á vegöxli. Vegöxlin hafi verið orðin skemmd vegna þessa og óhjákvæmilegt að malbiksbrúnin brotnaði og myndaði skarpar brúnir. M telur að starfsmönnum A hafi verið skylt að gera viðeigandi ráðstafanir í þeim tilgangi að varna óhöppum, en margir ökumenn hafi lent í vandræðum þennan sama dag. Gerir M á grundvelli þessa kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að félagið telji bótaskyldu ekki fyrir hendi, þar sem ekki megi rekja atvikið til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi A, eða annarra aðstæðna sem A beri ábyrgð á. Þannig hafi A, sem sé ekki veghaldari í skilningi 6. tl. 3. gr. vegalaga nr. 80/2007, ekki haft vitneskju um umrædda holu, og starfsmenn A hafi ekki verið á svæðinu þegar óhappið varð. Hins vegar hafi umrætt svæði verið vel merkt sem vinnusvæði og hámarkshraði verið lækkaður í 50 km/klst. Þá hafi skemmdin í veginum verið á malaröxli og því utan slitlags, en merkingar hafi sérstaklega varað við akstri utan slitlags, en slíkt aksturslag hafi beinlínis valdið umræddum skemmdum. V hafnar því kröfum M.

Í andsvörum M er þessari afstöðu mótmælt, og ítrekað að þrengingin hafi valdið því að ökumenn hafi neyðst til að aka utan slitlags. Fjöldi ökumanna hafi lent í vandræðum á veginum þennan dag og það eitt út af fyrir sig sýni að merkingum hafi verið ábótavant. Þar sem aðstæður hafi verið erfiðar vegna þrengingarinnar hafi A borið skylda til að gæta sérstaklega að merkingum, einnig þeim megin akreinarinnar sem malaröxlin er, en það hafi verið vanrækt.

Álit:

Ágreiningur málsins snýst um það hvort aðstæður á Grindavíkurvegi, þar sem A sá um vegaframkvæmdir, hafi verið þannig að A hafi bakað sér skaðabótaábyrgð þegar M ók ofan í holu eða á skemmd sem leiddi til tjóns á bifreið hans. Í þessu tilviki liggur fyrir staðhæfing V um að A hafi ekki vitað af umræddri holu auk þess sem V heldur því fram að M hafi sjálfur verið valdur að óhappinu með aksturslagi sínu. Í myndbandi sem fylgdi málskoti, og er um 40 sekúndur að lengd, sést hvað umræddur vegarkafli er ekinn. Svo virðist sem ökumanni á því myndbandi takist að halda sig innan slitlags án vandræða, þrátt fyrir að ökuhraði hans hafi náð allt að 67 km/klst. innan þess svæðis sem þrengingar eru til staðar. Þá má jafnframt ráða af myndbandinu að svæðið hafi verið vel merkt sem vinnusvæði og því ríkt tilefni til fullrar aðgæslu ökumanna. Verður því að líta svo á að M hafi ekki sýnt nægilega aðgæslu við akstur umrætt sinn, sem leitt hafi til tjóns hans, enda hefði honum verið mögulegt að halda sig innan slitlags.

M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 14. febrúar 2019
Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.
lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir